

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Ευλογίες του ναού

Καθώς παρευρισκόμαστε στον ναό, μπορούμε να λάβουμε μία διάσταση πνευματικότητας και ένα αίσθημα ειρήνης.

Αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου, πόσο ευγνώμων είμαι που είμαι μαζί σας αυτό το όμορφο πρωινό του Πάσχα, όταν οι σκέψεις μας στρέφονται προς τον Σωτήρα του κόσμου. Απευθύνω την αγάπη και τους χαιρετισμούς μου σε κάθε έναν από εσάς και προσεύχομαι ο Επουράνιος Πατέρας να εμπνεύσει τα λόγια μου.

Αυτή η συνέλευση σημειώνει επτά χρόνια από τότε που υποστηρίχθηκα ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Ήταν χρόνια πολυάσχολα, γεμάτα όχι μόνον με κάποιες δυσκολίες, αλλά επίσης με αναρίθμητες ευλογίες. Ανάμεσα στις πιο απολαυστικές και ιερές αυτές ευλογίες ήταν η ευκαιρία μου να αφιερώσω και να αφιερώσω εκ νέου ναούς.

Πολύ πρόσφατα, τον περασμένο Νοέμβριο ήταν προνόμιό μου να αφιερώσω τον όμορφο νέο Ναό στο Φοίνιξ της Αριζόνας. Ήταν μαζί μου ο Πρεσβύτερος Ντίτερ Ούχτντορφ, ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς, ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Μείνς, ο Πρεσβύτερος Λυν Ρόμπινς και ο Πρεσβύτερος Κεντ Ρίτσαρντς. Το βράδυ πριν από την αφιέρωση, πραγματοποιήθηκε ένας θαυμάσιος

πολιτιστικός εορτασμός, όπου πάνω από 4.000 νέοι από την περιφέρεια ναού έδωσαν ωραία παράσταση. Την επομένη, αφιερώθηκε ο ναός σε τρεις ιερές και γεμάτες έμπνευση συνεδριάσεις.

Η οικοδόμηση ναών αποτελεί ξεκάθαρη ένδειξη της ανάπτυξης της Εκκλησίας. Έχουμε επί του παρόντος 144 ναούς εν λειτουργία παγκοσμίως, με 5 να ανακαινίζονται και 13 ακόμη υπό κατασκευή. Επιπροσθέτως, 13 ναοί οι οποίοι ανακοινώθηκαν κατά το παρελθόν είναι σε διάφορα στάδια προετοιμασίας προτού αρχίσει η κατασκευή. Φέτος προσδοκούμε να αφιερώσουμε εκ νέου 2 ναούς και να αφιερώσουμε 5 νέους ναούς, οι οποίοι έχουν προγραμματισθεί για αποπεράτωση.

Τα τελευταία δύο χρόνια, καθώς έχουμε επικεντρώσει τις προσπάθειές μας στην αποπεράτωση ανακοινωμένων κατά το παρελθόν ναών, έχουμε θέσει σε εκκρεμότητα σχέδια για οποιοσδήποτε επιπρόσθετους ναούς. Ωστόσο, αυτό το πρωί, είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω τρεις νέους ναούς που θα κτισθούν στις ακόλουθες τοποθεσίες: Αμπιτζάν στην Ακτή

του Ελεφαντοστού, Πορτ-ο-Πρενς στην Αϊτή και Μπανγκόγκ στην Ταϊλάνδη. Τι θαυμαστές ευλογίες έχουν φιλαχθεί για τα πιστά μέλη μας σε αυτές τις περιοχές και, πράγματι, οπουδήποτε βρίσκονται ναοί σε όλον τον κόσμο.

Η διαδικασία προσδιορισμού αναγκών και εύρεσης τοποθεσιών για επιπρόσθετους ναούς είναι συνεχής, διότι επιθυμούμε όσο το δυνατόν περισσότερα μέλη να έχουν την ευκαιρία να παρευρεθούν στον ναό χωρίς μεγάλες θυσίες χρόνου και πόρων. Όπως έχουμε κάνει κατά το παρελθόν, θα σας ενημερώσουμε καθώς λαμβάνονται αποφάσεις σχετικώς με αυτό.

Καθώς σκέπτομαι τους ναούς, οι σκέψεις μου στρέφονται στις πολλές ευλογίες που λαμβάνουμε εντός αυτών. Καθώς εισερχόμαστε μέσω των θυρών του ναού, αφήνουμε πίσω μας τις αποσπάσεις και τη σύγχυση του κόσμου. Μέσα σε αυτό το ιερό άσυλο, βρίσκουμε ομορφιά και τάξη. Υπάρχει ανάπαυση για την ψυχή μας και ανακούφιση από τις έγνοιες της ζωής μας.

Καθώς παρευρισκόμαστε στον ναό, μπορούμε να λάβουμε ένα επίπεδο πνευματικότητας και ένα αίσθημα γαλήνης που θα υπερβεί οποιοδήποτε άλλο συναίσθημα, το οποίο θα μπορούσε να έλθει στην ανθρώπινη καρδιά. Θα συλλάβουμε το αληθινό νόημα των λόγων του Σωτήρος, όταν είπε: «Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου σας δίνω. ...Ας μη ταράζεται η καρδιά σας ούτε να δειλιάζει»¹.

Μία τέτοια ειρήνη μπορεί να διαποτίσει κάθε καρδιά — καρδιές

που είναι ταραγμένες, καρδιές που είναι βεβαρημένες με θλίψη, καρδιές που νιώθουν σύγχυση, καρδιές που παρακαλούν για βοήθεια.

Έμαθα προσφάτως από πρώτο χέρι για έναν νεαρό άνδρα, ο οποίος παρευρισκόταν στον ναό με καρδιά που παρακαλούσε για βοήθεια. Πολλούς μήνες νωρίτερα είχε λάβει την κλήση του να υπηρετήσει μία ιεραποστολή στη Νότιο Αμερική. Ωστόσο, η βίβρα του καθυστέρησε για τόσο μεγάλη περίοδο, που επανατοποθετήθηκε σε μία ιεραποστολή στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μολονότι απογοητευμένος που δεν μπορούσε να υπηρετήσει στην περιοχή της αρχικής του κλήσεως, μολοντούτο εργάστηκε σκληρά στη νέα του ανάθεση, αποφασισμένος να υπηρετήσει στο μέγιστο των ικανοτήτων του. Αποθαρρύνθηκε, ωστόσο, εξαιτίας αρνητικών εμπειριών που είχε με ιεραποστόλους οι οποίοι φαινόταν σε αυτόν να ενδιαφέρονται να περνούν καλά παρά να διαδίδουν το Ευαγγέλιο.

Λίγους μήνες αργότερα, αυτός ο νεαρός άνδρας υπέφερε από ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα υγείας, το οποίο τον άφησε μερικώς παράλυτο και έτσι εστάλη σπίτι με ιατρική άδεια.

Μερικούς μήνες αργότερα, ο νεαρός άνδρας είχε θεραπευθεί εντελώς και η παράλυσή του είχε εξαφανισθεί. Πληροφορήθηκε ότι θα μπορούσε και πάλι να υπηρετήσει ως ιεραπόστολος, μία ευλογία για την οποία είχε προσευχηθεί καθημερινώς. Τα μόνα απογοητευτικά νέα ήταν ότι θα επέστρεφε στην ίδια ιεραποστολή από την οποία είχε φύγει, όπου ένιωσε ότι η συμπεριφορά και η στάση ορισμένων ιεραποστόλων ήταν κατώτερη από αυτή που θα έπρεπε να είναι.

Είχε έλθει στον ναό να ζητήσει παρηγοριά και την επιβεβαίωση ότι θα μπορούσε να έχει μια καλή εμπειρία ως ιεραπόστολος. Οι γονείς του είχαν επίσης προσευχηθεί ώστε αυτή η επίσκεψη στον ναό να παρείχε τη βοήθεια που χρειαζόταν ο υιός τους.

Καθώς εισερχόταν ο νεαρός άνδρας στη σελέστια αίθουσα μετά τη συνεδρίαση, κάθισε σε μία καρέκλα και άρχισε να προσεύχεται για καθοδήγηση από τον Επουράνιο Πατέρα του.

Ένας άλλος που εισήλθε στη σελέστια αίθουσα λίγο μετά, ήταν ένας νεαρός άνδρας του οποίου το όνομα ήταν Λάντον. Καθώς μπήκε στην αίθουσα, η ματιά του έπεσε αμέσως στον νεαρό άνδρα που καθόταν στην καρέκλα, με τα μάτια κλειστά και προφανώς να προσεύχεται. Ο Λάντον έλαβε την αλάνθαστη προτροπή να μιλήσει με τον νεαρό άνδρα. Διστακτικός να διακόψει, ωστόσο, απεφάσισε να περιμένει. Αφού πέρασαν αρκετά λεπτά, ο νεαρός άνδρας προσευχόταν ακόμη. Ο Λάντον ήξερε ότι δεν μπορούσε να αναβάλει άλλο την προτροπή. Πλησίασε τον νεαρό άνδρα και ευγενικά άγγιξε τον ώμο του. Ο νεαρός άνδρας άνοιξε τα μάτια του, έκπληκτος που είχε ενοχληθεί. Ο Λάντον είπε ήσυχα: «Ένιωσα την προτροπή ότι πρέπει να σου μιλήσω, αν και δεν είμαι βέβαιος γιατί».

Καθώς άρχισαν να συζητούν, ο νεαρός άνδρας άνοιξε την καρδιά του στον Λάντον, εξηγώντας τις συνθήκες του και τελειώνοντας με την επιθυμία του να λάβει κάποια παρηγοριά και ενθάρρυνση σχετικά με την ιεραποστολή του. Ο Λάντον, ο οποίος είχε επιτρέψει από μία επιτυχημένη ιεραποστολή μόλις έναν χρόνο νωρίτερα, μίλησε για τις δικές του εμπειρίες στην ιεραποστολή του, τις δυσκολίες και τις ανησυχίες που είχε αντιμετωπίσει, τον τρόπο με τον οποίο είχε στραφεί στον Κύριο για βοήθεια και τις ευλογίες που είχε λάβει. Τα λόγια του ήταν παρηγορητικά και καθησυχαστικά και ο ενθουσιασμός του για την ιεραποστολή του ήταν μεταδοτικός. Τελικώς, καθώς οι φόβοι του νεαρού άνδρα υποχώρησαν, ένα αίσθημα ειρήνης ήλθε σε εκείνον. Ένιωθε βαθιά ευγνωμοσύνη καθώς συνειδητοποίησε ότι η προσευχή του είχε εισακουσθεί.

Οι δύο νεαροί άνδρες προσευχήθηκαν μαζί και τότε ο Λάντον προετοιμάστηκε για να φύγει, ευτυχισμένος που είχε ακούσει την έμπνευση που είχε λάβει. Καθώς σηκώθηκε να φύγει, ο νεαρός άνδρας ρώτησε τον Λάντον: «Πού υπηρετήσες την ιεραποστολή σου;» Ως αυτό το σημείο, κανείς τους δεν είχε αναφέρει στον άλλον το όνομα της ιεραποστολής στην οποία είχαν υπηρετήσει. Όταν ο Λάντον απήντησε με το όνομα της ιεραποστολής του, δάκρυα γέμισαν τα μάτια του νεαρού άνδρα. Ο Λάντον είχε υπηρετήσει στην ίδια ακριβώς ιεραποστολή στην οποία ο νεαρός άνδρας θα επέστρεφε!

Σε ένα πρόσφατο γράμμα προς εμένα, ο Λάντον μου ανέφερε τα αποχαιρετιστήρια λόγια του νεαρού άνδρα προς εκείνον: «Είχα πίστη ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα με ευλογούσε, αλλά δεν θα μπορούσα να φανταστώ ποτέ ότι θα έστελνε να με βοηθήσει κάποιος ο οποίος είχε υπηρετήσει στην ίδια την ιεραποστολή μου. Τώρα ξέρω ότι όλα θα πάνε καλά»². Η ταπεινή προσευχή μιας ειλικρινούς καρδιάς είχε ακουσθεί και εισακουσθεί.

Αδελφοί και αδελφές μου, στη ζωή μας θα έχουμε πειρασμούς. Θα έχουμε δοκιμασίες και δυσκολίες. Καθώς πηγαίνουμε στον ναό, καθώς θυμόμαστε τις διαθήκες που συνάπτουμε εκεί, θα είμαστε καλύτερα εις θέσιν να υπερνικήσουμε αυτούς τους πειρασμούς και να αντέξουμε τις δοκιμασίες μας. Στον ναό μπορούμε να βρούμε ειρήνη.

Οι ευλογίες του ναού είναι πολύτιμες. Για κάτι που είμαι ευγνώμων κάθε ημέρα στη ζωή μου είναι κάτι που η αγαπημένη μου σύζυγος, Φράνσις, κι εγώ λάβαμε καθώς γονατίσαμε στον ιερό βωμό και συνήψαμε διαθήκες που μας ενώνουν μαζί για την αιωνιότητα. Δεν υπάρχει καμία ευλογία πιο πολύτιμη για μένα από την ειρήνη και την παρηγοριά που λαμβάνω από τη γνώση που έχω ότι εκείνη και εγώ θα είμαστε ξανά μαζί.

Είθε ο Επουράνιος Πατέρας μας να μας ευλογεί ώστε να έχουμε το πνεύμα της λατρείας του ναού, ώστε να είμαστε υπάκουοι στις εντολές Του και ώστε να ακολουθήσουμε προσεκτικά τα βήματα του Κυρίου και Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού. Καταθέτω μαρτυρία ότι είναι ο Λυτρωτής μας.

Είναι ο Υιός του Θεού. Εκείνος είναι που πρόβαλε από τον τάφο εκείνο το πρώτο πρωινό του Πάσχα, φέρνοντας μαζί Του το δώρο της παντοτινής ζωής για όλα τα τέκνα του Θεού. Αυτήν την όμορφη ημέρα, καθώς εορτάζουμε αυτό το αξιοσημείωτο γεγονός, είθε να προσφέρουμε

προσευχές ευγνωμοσύνης για το μεγάλο και θαυμάσιο δώρο Του προς εμάς. Ωστε να γίνει έτσι, προσεύχομαι ταπεινά στο άγιο όνομά Του, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Ιωάννην 14:27.
2. Αλληλογραφία στην κατοχή του Τόμας Μόνσον.

Διδασκαλίες του καιρού μας

Από τον Μάιο του 2015 έως τον Οκτώβριο του 2015, τα μαθήματα της Μελχισηδικής Ιεροσύνης και της Ανακουφιστικής Εταιρείας την τέταρτη Κυριακή θα πρέπει να προετοιμάζονται από μία ή περισσότερες ομιλίες που δόθηκαν στη γενική συνέλευση Απριλίου 2015. Τον Οκτώβριο, οι ομιλίες μπορούν να επιλέγονται είτε από τη γενική συνέλευση Απριλίου 2015 είτε Οκτωβρίου 2015. Οι πρόεδροι πασσάλου και περιφερείας θα πρέπει να επιλέξουν ποιες ομιλίες θα χρησιμοποιηθούν στις περιοχές τους ή μπορούν να αναθέσουν αυτήν την ευθύνη σε επισκόπους και προέδρους κλάδου.

Οι ομιλίες είναι διαθέσιμες σε πολλές γλώσσες στο conference.lds.org.

Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχεντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Το δώρο της χάρης

Σήμερα και παντοτινά η χάρη του Θεού είναι διαθέσιμη σε όλους των οποίων η καρδιά είναι συντετριμμένη και το πνεύμα είναι μεταμελημένο.

Την Κυριακή του Πάσχα εορτάζουμε το πιο ένδοξο και από μακρού αναμενόμενο γεγονός στην ιστορία του κόσμου.

Είναι η ημέρα που άλλαξε τα πάντα.

Εκείνη την ημέρα, η ζωή μου άλλαξε.

Η ζωή σας άλλαξε.

Ο προορισμός όλων των τέκνων του Θεού άλλαξε.

Εκείνη την ευλογημένη ημέρα, ο Σωτήρας της ανθρωπότητας, ο οποίος είχε πάρει επάνω Του τις αλυσίδες της αμαρτίας και του θανάτου που μας κρατούσε αιχμαλώτους, έσπασε αυτές τις αλυσίδες και μας ελευθέρωσε.

Χάριν της θυσίας του αγαπημένου Λυτρωτή μας, ο θάνατος δεν έχει κεντρί, ο τάφος δεν έχει νίκη,¹ ο Σατανάς δεν έχει διαρκή δύναμη και «αναγεννηθήκαμε»... σε μια ζωντανή ελπίδα, διαμέσου της *ανάστασης* του Ιησού Χριστού².

Αληθινά, ο Απόστολος Παύλος είχε δίκιο, όταν είπε ότι μπορούμε να «παρηγορούμε» ο ένας τον άλλον με αυτά τα λόγια³.

Η χάρη του Θεού

Συχνά μιλούμε για την εξιλέωση του Σωτήρος – και δικαίως!

Με τα λόγια του Ιακώβ: «Γιατί πώς να μη μιλάμε για την εξιλέωση του Χριστού, και να μην επιδιώκουμε τέλεια γνώση γι' αυτόν;»⁴ Όμως καθώς «φιλάμε για το Χριστό... χαιρόμαστε με το Χριστό, κηρύττουμε για το Χριστό [και] προφητεύουμε για το Χριστό»⁵ σε κάθε ευκαιρία, ποτέ δεν πρέπει να χάσουμε την αίσθηση του δέους και της βαθιάς ευγνωμοσύνης για την αιώνια θυσία του Υιού του Θεού.

Η εξιλέωση του Σωτήρος δεν μπορεί να γίνει κοινοτοπία στη διδασκαλία μας, στη συζήτησή μας ή στην καρδιά μας. Είναι ιερή και αγία, διότι ήταν μέσω αυτής της «μεγάλης[ς] και τελευταίας[ς] θυσίας[ς]» που ο Ιησούς Χριστός έφερε «σωτηρία σε όλους όσους θα πιστέψουν στο όνομά του»⁶.

Θαυμάζω σαν σκέπτομαι που ο Υιός του Θεού συγκατατέθηκε να μας σώσει, αφού είμαστε ατελείς, ακάθαρτοι, με τάση να κάνουμε λάθη και αγνώμονες όπως είμαστε συχνά. Έχω προσπαθήσει να καταλάβω την εξιλέωση του Σωτήρος με το περιορισμένο μυαλό μου και η μοναδική εξήγηση που μπορώ να βρω είναι η εξής: ο Θεός μάς αγαπά

βαθιά, τέλεια και παντοτινά. Δεν μπορώ καν να αρχίσω να υπολογίζω «το πλάτος και το μήκος, και το βάθος και το ύψος... [της] αγάπης[ς] του Χριστού»⁷.

Μία δυνατή έκφραση αυτής της αγάπης είναι αυτό που οι γραφές αποκαλούν συχνά *χάρη του Θεού* — η θεία βοήθεια και προικοδότηση δύναμης διά της οποίας αυξανόμαστε πνευματικά, από τα γεμάτα ελαττώματα και περιορισμένα άτομα που είμαστε τώρα σε υπερψωμένα όντα «αλήθεια[ς] και φωτός[ς]», μέχρι να δοξασ[θούμε] με την αλήθεια και να [γνωρίζουμε] τα πάντα»⁸.

Είναι θαυμάσιο πράγμα, αυτή η χάρη του Θεού. Όμως συχνά είναι παρεξηγημένη⁹. Ακόμη κι έτσι, θα πρέπει να γνωρίζουμε για τη χάρη του Θεού, αν προτιθέμεθα να κληρονομήσουμε αυτό που έχει προετοιμασθεί για εμάς στην αιώνια βασιλεία Του.

Γι' αυτόν τον λόγο θα ήθελα να μιλήσω για τη χάρη. Συγκεκριμένα, πρώτον, πώς η χάρη *ξεκλειδώνει τις πύλες των ουρανών* και, δεύτερον, πώς *ανοίγει τους καταρράκτες των ουρανών*.

Πρώτον: Η χάρη ξεκλειδώνει τις πύλες των ουρανών

Επειδή «όλοι αμ[αρτήσαμε] και στερούμα[σθε] τη δόξα του Θεού»¹⁰ και επειδή «δεν μπορεί τίποτα ακάθαρτο να μπει μέσα στο βασίλειο του Θεού»¹¹, όλοι μας είμαστε ανάξιοι να επιστρέψουμε στην παρουσία του Θεού.

Ακόμη και αν υπηρετούσαμε τον Θεό με όλη μας την ψυχή, δεν αρκεί. Επειδή, ακόμη θα ήμασταν «ασύμφοροι υπηρέτες»¹². Δεν μπορούμε να κερδίσουμε τον δρόμο μας προς

τους ουρανοίς· οι απαιτήσεις της δικαιοσύνης στέκονται ως εμπόδιο το οποίο είμαστε αδύναμοι να υπερικήσουμε από μόνοι μας.

Όμως δεν χάθηκαν όλα.

Η χάρη του Θεού είναι η μεγάλη και παντοτινή ελπίδα μας.

Μέσω της θυσίας του Ιησού Χριστού, το σχέδιο της ευσπλαχνίας ικανοποιεί τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης¹³ «και [φέρνει] τα μέσα στους ανθρώπους να μπορούν να έχουν πίστη προς μετάνοια»¹⁴.

Οι αμαρτίες μας, ακόμη κι αν είναι σαν το πορφυρούν, μπορούν να γίνουν λευκές σαν χιόνι¹⁵. Επειδή ο αγαπημένος μας Σωτήρας «έδωσε τον εαυτό του αντίλυτρο για χάρη όλων»¹⁶, παρέχεται είσοδος στην παντοτινή βασιλεία Του για εμάς¹⁷.

Η πύλη είναι ξεκλειδωτή!

Όμως η χάρη του Θεού δεν μας αποκαθιστά απλώς στην προηγούμενή μας αθώα κατάσταση. Αν η σωτηρία σημαίνει μόνον το να σβήσουμε τα λάθη και τις αμαρτίες μας, τότε η σωτηρία —όσο υπέροχη κι αν είναι— δεν εκπληρώνει τις βλέψεις του Πατέρα για εμάς. Ο στόχος Του είναι πολύ υψηλότερος: Θέλει οι υιοί και οι θυγατέρες Του να γίνουν σαν Εκείνον.

Με το δώρο της χάρης του Θεού, το μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού δεν οδηγεί προς τα πίσω· οδηγεί προς τα πάνω.

Οδηγεί σε ύψη που μετά βίας μπορούμε να κατανοήσουμε! Οδηγεί σε υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο του Επουράνιου Πατέρα μας, όπου περιβαλλόμενοι από τα αγαπημένα μας πρόσωπα, λαμβάνουμε «από την πληρότητά του, και από τη δόξα του»¹⁸. Τα πάντα είναι δικά μας και είμαστε του Χριστού¹⁹. Πράγματι, όλα όσα έχει ο Πατέρας θα μας δοθούν²⁰.

Για να κληρονομήσουμε αυτήν τη δόξα, χρειαζόμαστε κάτι περισσότερο από μία ξεκλειδωτή πύλη. Πρέπει να εισέλθουμε μέσα από αυτήν την πύλη με την επιθυμία της καρδιάς να αλλάξουμε — μία αλλαγή τόσο εντυπωσιακή,

που οι γραφές περιγράφουν ως «να ξαναγεννηθού[με]. Μάλιστα, να γεννηθού[με] από το Θεό, να αλλάξου[με] από την [εγκόσμια] και την κατάσταση πτώσης τους, σε κατάσταση χρηστότητας, λυτρωμένοι από το Θεό, και γινόμενοι γιοι και κόρες του»²¹.

Δεύτερον: Η χάρη ανοίγει τους καταρράκτες των ουρανών

Ένα άλλο στοιχείο της χάρης του Θεού είναι το άνοιγμα των ουρανών μέσω του οποίου ο Θεός εκκύνει τις ευλογίες της δύναμης και της ισχύος, καθιστώντας μας ικανούς να επιτύχουμε πράγματα που διαφορετικά θα ήταν πέραν των δυνατοτήτων μας. Είναι με την εκπληκτική χάρη του Θεού που τα τέκνα Του μπορούν να υπερνικήσουν τα υποβρύχια ρεύματα και τις κινούμενες άμμους του απατεώνα, να εγερθούν υπεράνω της αμαρτίας και να «γίνου[ν] τέλειοι με το Χριστό»²².

Μολονότι όλοι έχουμε αδυναμίες, μπορούμε να τις υπερνικήσουμε. Πράγματι, είναι με τη χάρη του Θεού που, αν ταπεινώσουμε τον εαυτό μας και έχουμε πίστη, τα αδύναμα μπορούν να γίνουν δυνατά²³.

Σε όλη μας τη ζωή, η χάρη του Θεού απονέμει εγκόσμιες ευλογίες και πνευματικά δώρα που μεγαλύνουν την ικανότητά μας και εμπλουτίζουν τη ζωή μας. Η χάρη Του μας εξευγενίζει. Η χάρη Του μάς βοηθά να γίνουμε ο καλύτερος εαυτός μας.

Ποιος μπορεί να πληροί τις προϋποθέσεις;

Στη Βίβλο διαβάζουμε για την επίσκεψη του Χριστού στο σπίτι του Σίμωνα του Φαρισαίου.

Εξωτερικά, ο Σίμωνα φαινόταν ότι ήταν καλός και έντιμος άνθρωπος. Τακτικά έκανε αυτά που έπρεπε να κάνει όσον αφορούσαν στις θρησκευτικές υποχρεώσεις του: τηρούσε τον νόμο, πλήρωνε τα δέκατά του, τηρούσε την Ημέρα του Κυρίου, προσευχόταν καθημερινώς και πήγαινε στη συναγωγή.

Όμως ενώ ο Ιησούς ήταν με τον Σίμωνα, μία γυναίκα πλησίασε,

έπλυνε τα πόδια του Σωτήρος με τα δάκρυά της και έτριψε τα πόδια Του με έλαιο.

Ο Σίμωνα δεν χάρηκε με αυτήν την επίδειξη λατρείας, διότι ήξερε ότι αυτή η γυναίκα ήταν αμαρτωλή. Ο Σίμωνα νόμιζε ότι αν ο Ιησούς δεν το γνώριζε αυτό, δεν μπορούσε να είναι προφήτης ή δεν θα είχε αφήσει τη γυναίκα να τον αγγίξει.

Αντιλαμβανόμενος τις σκέψεις του, ο Ιησούς στράφηκε προς τον Σίμωνα και του έκανε μία ερώτηση. «Κάποιος δανειστής είχε δύο χρεοφιλές· ο ένας χρωστούσε 500 δηνάρια, ενώ ο άλλος 50.

»Και επειδή δεν είχαν να τα επιστρέψουν, τα χάρισε και στους δύο. Ποιος, λοιπόν, απ' αυτούς, πες μου, θα τον αγαπήσει περισσότερο;»

Ο Σίμωνα απήντησε ότι ήταν αυτός που συγχωρήθηκε περισσότερο.

Κατόπιν ο Ιησούς δίδαξε ένα βαθυστόχαστο μάθημα: «Βλέπεις αυτή τη γυναίκα; ...Συγχωρημένες είναι οι πολλές αμαρτίες της· επειδή, αγάπησε πολύ· σε όποιον, όμως, λίγο συγχωρείται, λίγο αγαπάει»²⁴.

Σε ποιον από τους δύο αυτούς μοιάζουμε περισσότερο;

Είμαστε σαν τον Σίμωνα; Είμαστε πεπεισμένοι και άνετοι με τις καλές πράξεις μας, έχοντας εμπιστοσύνη στη δική μας χρηστότητα; Είμαστε λίγο ανυπόμονοι με όσους δεν ζουν σύμφωνα με τα πρότυπά μας; Είμαστε στον αυτόματο πιλότο, κάνοντας κάτι χωρίς να το σκεφθούμε, παρευρισκόμαστε στις συγκεντρώσεις μας, χασμουριόμαστε στην τάξη της Διδαχής του Ευαγγελίου και ίσως ελέγχουμε το κινητό μας κατά τη διάρκεια της συγκεντρώσεως μεταλήψεως;

Ή είμαστε σαν αυτήν τη γυναίκα, η οποία νόμιζε ότι είχε χαθεί εντελώς και απελπιστικά, εξαιτίας της αμαρτίας;

Αγαπούμε πολύ;

Καταλαβαίνουμε την υποχρέωσή μας στον Επουράνιο Πατέρα και παρακαλούμε με όλη μας την ψυχή για τη χάρη του Θεού;

Όταν γονατίζουμε για να

προσευχηθούμε, είναι για να θυμηθούμε τα καλύτερα πράγματα που έχουμε κάνει ή είναι για να εξομολογηθούμε τα σφάλματά μας, να παρακαλέσουμε για το έλεος του Θεού και να χύσουμε δάκρυα ευγνωμοσύνης για το θαυμάσιο σχέδιο της λύτρωσης;²⁵

Η σωτηρία δεν μπορεί να αγορασθεί με το νόμισμα της υπακοής· αγοράζεται με το αίμα του Υιού του Θεού²⁶. Σκεπτόμενοι ότι μπορούμε να ανταλλάξουμε τα καλά μας έργα για σωτηρία, είναι σαν να αγοράζουμε ένα αεροπορικό εισιτήριο και μετά να υποθέτουμε ότι μας ανήκουν οι αερογραμμές. Ή σκεπτόμενοι ότι αφού πληρώσαμε το ενοίκιο για το σπίτι μας, έχουμε τους τίτλους για ολόκληρο τον πλανήτη γη.

Γιατί τότε να υπακούσουμε;

Αν η χάρη είναι ένα δώρο του Θεού, τότε γιατί η υπακοή στις εντολές του Θεού είναι τόσο σημαντική; Γιατί να κάνουμε τον κόπο με τις εντολές του Θεού — ή τη μετάνοια, γι' αυτό το ζήτημα; Γιατί να μην παραδεχθούμε απλώς ότι είμαστε αμαρτωλοί και να αφήσουμε τον Θεό να μας σώσει;

Ή, να θέσω την ερώτηση με τα λόγια του Παύλου: «Θα επιμένουμε στην αμαρτία, για να περισσεύσει η χάρη;» Η απάντηση του Παύλου είναι απλή και ξεκάθαρη: «Μη γένοιτο»²⁷.

Αδελφοί και αδελφές, υπακούμε στις εντολές του Θεού — από αγάπη για Εκείνον!

Το να προσπαθούμε να καταλάβουμε το δώρο της χάρης του Θεού με όλη μας την καρδιά και τον νου μάς δίνει τους περισσότερους λόγους να αγαπούμε και να υπακούμε στον Επουράνιο Πατέρα μας με πραότητα και ευγνωμοσύνη. Καθώς βαδίζουμε στο μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού, μας εξευγενίζει, μας βελτιώνει, μας βοηθά να γίνουμε περισσότερο σαν Εκείνον και μας οδηγεί πίσω στην παρουσία Του. «Το Πνεύμα του Κυρίου [του Θεού μας] επιφέρει «μεγάλη αλλαγή μέσα μας... ώστε δεν έχουμε πια τάση να

κάνουμε τίποτα πονηρό, αλλά να κάνουμε το καλό συνεχώς»²⁸.

Συνεπώς, η υπακοή μας στις εντολές του Θεού έρχεται ως φυσική συνέπεια της ατελείωτης αγάπης μας και ευγνωμοσύνης μας για την καλοσύνη του Θεού. Αυτό το είδος γνήσιας αγάπης και ευγνωμοσύνης θα συνενώσει με τρόπο θαυμαστό τα έργα μας με τη χάρη του Θεού. Η αρετή θα στολίζει τις σκέψεις μας ακατάπαυστα και η πεποίθησή μας θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού²⁹.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, το να ζούμε το Ευαγγέλιο με πίστη δεν είναι βάρος. Είναι μία χαρμόσυνη πρόβα — μία προετοιμασία για να κληρονομήσουμε τη μεγάλη δόξα της αιωνιότητας. Επιζητούμε να υπακούσουμε τον Επουράνιο Πατέρα μας, επειδή το πνεύμα μας θα εναρμονισθεί περισσότερο με τα πνευματικά. Θα καταλάβουμε πράγματα που ούτε καν φανταστήκαμε ποτέ. Η φώτιση και η κατανόηση έρχονται σε εμάς, όταν κάνουμε το θέλημα του Πατέρα³⁰.

Η χάρη είναι ένα δώρο του Θεού και η επιθυμία μας να είμαστε υπάκουοι σε καθεμία από τις εντολές του Θεού είναι ο τρόπος που ενημερώνουμε τον Επουράνιο Πατέρα ότι θέλουμε να λάβουμε αυτό το ιερό δώρο.

Όλα όσα μπορούμε να κάνουμε

Ο προφήτης Νεφί συνεισέφερε σημαντικός στην κατανόησή μας για τη χάρη του Θεού, όταν δήλωσε: «Εργαζόμαστε εντατικά για να... πείσουμε τα παιδιά μας, και επίσης τους αδελφούς μας, να πιστέψουν στο Χριστό, και να συμφιλιωθούν με το Θεό. Γιατί ξέρουμε ότι *με τη χάρη σωζόμαστε, ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε*»³¹.

Ωστόσο, αναρωτιέμαι αν ενίοτε ερμηνεύουμε εσφαλμένως τη φράση «ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε». Πρέπει να καταλάβουμε ότι το «ύστερα» δεν ισούται με το «λόγω».

Δεν σωζόμαστε «λόγω» όσων

μπορούμε να κάνουμε. Έχει κάνει ο καθένας μας *όλα* όσα μπορεί να κάνει; Περιμένει ο Θεός έως ότου έχουμε καταβάλει κάθε προσπάθεια προτού επέμβει στη ζωή μας με τη σωτηρία χάρη Του;

Πολλοί άνθρωποι νιώθουν αποθαρρυνμένοι, επειδή αποτυγχάνουν να κάνουν όλα όσα αναμένεται να κάνουμε. Ξέρουν από πρώτο χέρι ότι «το πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως είναι αδύναμη»³². Υψώνουν τη φωνή τους με τον Νεφί, διακηρύσσοντας: «Η ψυχή μου θλίβεται εξαιτίας των ανομιών μου»³³.

Είμαι βέβαιος ότι ο Νεφί ήξερε ότι η χάρη του Σωτήρος μάς *επιτρέπει* και μας *δίδει τη δυνατότητα* να υπερνικήσουμε την αμαρτία³⁴. Γι' αυτό ο Νεφί εργάστηκε τόσο επιμελώς να πείσει τα παιδιά του και τους αδελφούς του «να πιστέψουν στο Χριστό και να συμφιλιωθούν με το Θεό»³⁵.

Εξάλλου, *αυτό είναι* που μπορούμε να κάνουμε! Και *αυτό είναι* το έργο μας στη θνητότητα!

Η χάρη είναι διαθέσιμη για όλους

Όταν σκέπτομαι τι έκανε ο Σωτήρας για εμάς, το οποίο οδήγησε σε εκείνη την πρώτη Κυριακή του Πάσχα, θέλω να υψώσω τη φωνή μου και να φωνάξω δοξολογίες προς τον Ύψιστο Θεό και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό!

Οι πύλες των ουρανών είναι ξεκλειδωτές!

Οι καταρράκτες των ουρανών είναι ανοικτοί!

Σήμερα και παντοτινά η χάρη του Θεού είναι διαθέσιμη για όλους των οποίων η καρδιά είναι συντετριμμένη και το πνεύμα είναι μεταμελημένο³⁶. Ο Ιησούς Χριστός έχει εκκαθαρίσει τον δρόμο για να επιτύχουμε επίπεδα ανάπτυξης που ο θνητός μας νους δεν μπορεί να κατανοήσει³⁷.

Προσεύχομαι ώστε να δούμε με νέα μάτια και με νέα καρδιά την αιώνια σημασία της εξιλεωτικής θυσίας του Σωτήρος. Προσεύχομαι ώστε να δείχνουμε την αγάπη μας

για τον Θεό και την ευγνωμοσύνη μας για τη δωρεά της απέραντης χάριτος του Θεού, τηρώντας τις εντολές Του και χαρωπά «περπατ[ώντας] σε μια νέα ζωή»³⁸. Στο ιερό όνομα του Διδασκάλου και Λυτρωτή μας, Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 15:55, Μωσία 16:8.
2. Πέτρου Α΄ 1:3. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
3. Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 4:18. Βλέπε, επίσης, εδάφια 13-17.
4. Ιακώβ 4:12.
5. Νεφί Β΄ 25:26.
6. Άλμα 34:10, 15.
7. Προς Εφεσίους 3:18-19.
8. Διδαχή και Διαθήκες 93:28.
9. Πράγματι είμαστε «μικρά παιδιά, και... δεν έχουμε] ακόμη καταλάβει πόσο μεγάλες ευλογίες έχει ο Πατέρας μέσα στα ίδια του τα χέρια και τις προετοίμασε για [εμάς]» (Διδαχή και Διαθήκες 78:17).
10. Προς Ρωμαίους 3:23.
11. Νεφί Α΄ 15:34. Βλέπε, επίσης, Νεφί Α΄ 10:21, Μωσής 6:57.
12. Μωσία 2:21.
13. Βλέπε Άλμα 42:15.
14. Άλμα 34:15.
15. Βλέπε Ησαΐας 1:18.
16. Προς Τιμόθεον Α΄ 2:6.
17. Βλέπε Πέτρου Β΄ 1:11.
18. Διδαχή και Διαθήκες 76:56.
19. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 76:59.
20. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 84:38.
21. Μωσία 27:25.
22. Μορόνι 10:32.
23. Βλέπε Εθέρ 12:27.
24. Βλέπε Κατά Λουκάν 7:36-50. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
25. Η παραβολή του Χριστού για τον Φαρισαίο και τον τελώνη απεικονίζει αυτό το σημείο ευκρινώς (βλέπε Κατά Λουκάν 18:9-14).
26. Βλέπε Πράξεις 20:28.
27. Προς Ρωμαίους 6:1-2.
28. Μωσία 5:2.
29. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 121:45.
30. Βλέπε Κατά Ιωάννην 7:17.
31. Νεφί Β΄ 25:23. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
32. Κατά Ματθαίον 26:41. Βλέπε, επίσης, Προς Ρωμαίους 7:19.
33. Νεφί Β΄ 4:17.
34. Βλέπε Νεφί Β΄ 4:19-35, Άλμα 34:31.
35. Νεφί Β΄ 25:23.
36. Βλέπε Νεφί Γ΄ 9:19-20.